

**Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Rev 1725/10
22.06.2010. godina
Beograd**

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija Snežane Andrejević, predsednika veća, Milomira Nikolića i Sonje Brkić, članova veća, u parnici tužioca G. a.d. iz Đ., kojeg zastupa S.T. advokat iz N.K., protiv tuženog Z. d.o.o. iz S., kojeg zastupa J.M. advokat iz N.K., radi utvrđenja nedopustivosti izvršenja, odlučujući o reviziji tužioca izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Zrenjaninu, Gž.br.1237/09 od 28.07.2009. godine, u sednici održanoj 22.06.2010. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBILA SE kao neosnovana revizija tužioca izjavljena protiv presude Okružnog suda u Zrenjaninu Gž. br.1237/09 od 28.07.2009. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Novom Kneževcu P.br.123/09 od 26.05.2009. godine stavom prvim izreke odbijen je tužbeni zahtev kojim je tužilac tražio utvrđenje da je nedopustivo prinudno izvršenje po rešenju o dozvoli izvršenja Opštinskog suda u Novom Kneževcu br.I. ... od 12.12.2005. godine radi naplate zakonske zatezne kamate na dug u iznosu od 6.000.000,00 dinara počev od 12.12.2005. godine pa do isplate. Stavom drugim izreke, obavezan je tužilac da tuženom naknadi parnične troškove u iznosu od 28.255,00 dinara.

Presudom Okružnog suda u Zrenjaninu Gž.br.1237/09 od 28.07.2009. godine odbijena je žalba tužioca i prvostepena presuda potvrđena.

Protiv drugostepene presude, tužilac je blagovremeno, preko punomoćnika, izjavio reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Vrhovni kasacioni sud je ispitao pobijanu presudu u smislu odredbe člana 399. Zakona o parničnom postupku (ZPP), („Službeni glasnik RS“, br.125/04), koja se primenjuje na osnovu člana 55. stav 2. Zakona o izmenama i dopunama Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik RS“, br.111/09),

budući da je revizija protiv navedene nižestepene odluke izjavljena pre 29.12.2009. godine pa je utvrdio da revizija tužioca nije osnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 361. stav 2. tačka 9. ZPP, na koju revizijski sud pazi po službenoj dužnosti.

Navodi revizije o pogrešnoj primeni materijalnog prava nisu osnovani.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, u postupku obezbeđenja novčanog potraživanja tuženog prema tužiocu u visini od 6.000.000,00 dinara na osnovu rešenja Opštinskog suda u Novom Kneževcu br.I. ... upisano je založno pravo na neprekretnosti tužioca. Po predlogu tuženog rešenjem istog suda br.I. ... od 12.12.2005. godine određeno je namirenje obezbeđenog novčanog potraživanja i tom prilikom je osim iznosa glavnog duga od 6.000.000,00 dinara određeno izvršenje i za naplatu zakonske zatezne kamate na glavni dug počev od dana podnošenja predloga suda 12.12.2005. godine pa do isplate. Tužilac u izvršnom postupku nije izjavio žalbu, pa je rešenje o izvršenju postalo pravnosnažno 22.12.2005. godine, a dana 23.12.2008. godine tužilac je izjavio žalbu protiv ovog rešenja međutim žalba je odbačena kao neblagovremena.

Polazeći od ovako utvrđenog činjeničnog stanja, pravilno su nižestepeni sudovi primenili materijalno pravo kada su odbili tužbeni zahtev.

Po oceni Vrhovnog kasacionog suda, kako tužilac nije blagovremeno izjavio žalbu protiv rešenja o izvršenju, to je rešenje postalo pravnosnažno, tako da je pravilan zaključak nižestepenih sudova da se u parničnom postupku ne može otkloniti pravno dejstvo pravnosnažnog rešenja o izvršenju. Osim toga, odredbom člana 64. stav 1. tačka 1. Zakona o izvršnom postupku propisano je da na predlog izvršnog dužnika sud će, ako izvršni dužnik učini verovatnim da bi sprovođenjem izvršenja pretrpeo nenadoknadiv ili teško nadoknadiv štetu, u potpunosti ili delimično odložiti izvršenje i to ako je po zahtevu izvršnog dužnika za stavljanje van snage izvršne isprave donesena prvostepena odluka kojom je zahtev usvojen, te je tužilac imao ovu zakonsku mogućnost da odloži izvršenje. Takođe je pravilan zaključak nižestepenih sudova i da tužilac kao stranka u izvršnom postupku nije legitimisan za podnošenje tužbe za nedopustivost izvršenja, obzirom da prema odredbi člana 23. Zakona o izvršnom postupku to pravo pripada samo trećem licu, a ne i strankama.

IZ IZNEUM RAZLOGA, VRIJEDNOM KASACIOM SUU JE NA OSNOVU ČLANA 405. STAV 1. ZPP OMINUCIO KAO U IZRĘCI, BEZ DETALJNOG OBRAZLAGANJA REVIZIJSKE ODLUKE U SMISLU ČLANA 405. STAV 2. ZPP, OBZIROM DA SE U REVIZIJI PONAVLJAJU ŽALBENI RAZLOZI KOJE JE DRUGOSTEPENI SUD PRAVILNO OCENIO, A OBRAZLAGANJEM REVIZIJSKE ODLUKE NE BI SE POSTIGLO DRUGAČIJE TUMAĆENJE PRAVA.

Predsednik veća – sudija

Snežana Andrejević, s.r.